

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4223/2023
27.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Бранка Станића, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., које заступа пуномоћник Јасмин Душтинац, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“, Огранак ТЕНТ Београд – Обреновац из Обреновца, кога заступа пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1127/23 од 20.07.2023. године, у седници већа одржаној 27.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1127/23 од 20.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1127/23 од 20.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Обреновцу П1 37/22 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да, на име накнаде штете због ускраћивања права на одмор у току дневног рада, тужиоцима, и то: АА за период од маја 2018. године закључно са јануаром 2019. године, ББ за период од септембра 2016. године закључно са априлом 2018. године и ВВ за период септембра 2016. године закључно са априлом 2018. године, исплати појединачно опредељене износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 313.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1127/23 од 20.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 37/22 од 01.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20,10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП, закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби чл. 64, 65. и 164. Закона о раду, члана 154. став 1. Закона о облигационим односима и члана 13. Посебног колективног уговора туженог, оцењен је основаним тужбени захтев за накнаду штете коју су тужиоци у спорним периодима претрпели услед немогућности коришћења дневног одмора током рада, у висинама утврђеним из налаза и мишљења судског вештака економско финансијске струке, према броју сати које су тужиоци провели на раду, уместо да су исте користили за дневни одмор у току дневног рада. Ово због тога што су тужиоци запослени код туженог на радним местима која су везана за непрекидан процес производње, радили у сменама по 12 сати, током којих су били онемогућени да користе одмор током рада.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом да је обавеза послодавца да запосленом омогући одмор у току рада, у трајању у зависности од трајања дужине смене, односно часова колико ради, да организује одмор на тај начин да запослени не трпи последице природе посла који обавља на штету својих законом предвиђених права, односно да запослени остварује право на накнаду штете ако је кривицом послодавца био онемогућен да користи право на дневни одмор у току рада, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Одлука коју је тужени доставио уз ревизију односи се на оцену неоснованости захтева у ситуацији када се дневни одмор у току рада може користити парцијално, према потреби организације обављања посла, а у конкретном случају тужени није доказао да је тужиоцима и на који начин омогућио право да користе дневну паузу за одмор.

У складу са наведеним, Врховни суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 07.02.2019. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Са изнетих разлога на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић